

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (K. Sjørgensen) Ordet.

K. Sjørgensen: Jeg vil overfor den Frygt, der næres for, at Laboratoriet skulde faae for meget at bestille, naar private Folk havde Ret til at benytte det, sige, at jeg kan ikke se, at det kan staae Samfundet Noget, om alle Værer, der indføres og bruges her, bleve undersøgte i et saadant Statslaboratorium. Jeg tror, at dersom vi naaede det, at alle Værer bleve undersøgte, saa vilde vi kunne spare Tilfynet og Straffene og alt det Øvrige. Det forekommer mig, at det er ikke rigtigt at gøre det til en Naadesag for Private at kunne benytte Laboratoriet. Det forekommer mig, at naar man samler saa truende Skyer over de Handlendes Hoveder som man gjør i denne Lov, bør man ogsaa lave dem en saadan Synsleder, som det Laboratorium vil blive. Naar de faae Attester deraf, saa kunne de være nogenlunde sikre for, at Laboratoriets Undersøgere ikke skaffe dem Mulkter eller Fængelsstraf paa Halsen. Men fordi de gaa til andre private Laboratorier, kunne de ikke faae en tilsvarende Sikkerhed.

Justitsministeren (Kjellemann): Jeg maa tillade mig et Par Bemærkninger angaaende dette, som sidst blev bragt paa Bane, om Laboratoriets Virksomhed. Jeg vil for det Første gjøre opmærksom paa, at der ikke i Loven og heller ikke i Endringerne staar Noget om, at det skulde være Justitsministeriet tilladt at antage Medhjælp i hvilket som helst Omfang ved Laboratoriet, hvis det maatte vise sig, at man ikke kunde komme igjennem med de Kræfter, som ere foreslaaede. Der staar kun, at der ansættes 3 Teknitere, men der staar ikke Noget om, at der i fornødent Fald kan antages flere. Men det menes jo heller ikke, at der efter hele Lovforslagets Bestaand kunde være Tale om, fordi den Frygt, som er kommen til Orde her, jo gaar ud paa, at Laboratoriet vil faae mange Gange mere at bestille, end der efter Lovforslaget er paaregnet, og skulde der altsaa antages den fornødne Medhjælp i den Anledning, bliver det det Samme som at gjøre Laboratoriet til en Institution, der bliver 2, 3 Gange saa stor som paaregnet, og det vilde medføre, ikke alene at man maatte have ikke blot 3 Teknitere, men maaske 6 eller 9 eller saadant Noget, hvilket Lovforslaget slet ikke indeholder nogen Hjælp til, men vilde fremdeles medføre, at selve det faste Etablissement, som ogsaa koster Penge, maatte gjøres betydeligt større. Lokale, Apparater

og Sligt maatte naturligvis staa i Forhold dertil. Dersom man tænker sig, at Lovforslaget kommer ud, som det lyder, og som det er foreslaaet ændret her af de Herrer, kan jeg ikke skjønne, at Regjeringen kunde ved nogen som helst Loyal Anvendelse af Loven danne et Laboratorium, som blev i Henseende til Personale og Omfang noget ganske Andet og mere befojteligt end det, Lovforslaget gaar ud paa. Det kan maaske være meget godt, naar man kommer dertil, at alle Levnetsmidler blive undersøgte ved et Statslaboratorium, forinden de blive solgte, men det tror jeg er en Umulighed, og det vil jeg kunne sige med Bestemthed, at skulde det gjennemføres, vilde det blive et ganske uhyre Apparat, naar et saadant Laboratorium skulde kunne udføre den Opgave. Noget Saadant tror jeg derfor slet ikke, man for Alvor kan tale om. Derfor mener jeg rigtig nok, at man maa give en saadan Bestemmelse, at Privates Udgang til at benytte Laboratoriet i alt Fald bliver Nr. 2 og Statens og det Offentliges Udgang til at benytte det Nr. 1. — Jeg vil endvidere med Hensyn til et Punkt, der blev berørt af en anden af de ærede Talere, tillade mig at sige, at jeg tror heller ikke, man kan paa staa, det skal være Undersøgernes Pligt, saasnart en Privatmand f. Ex. i sin egen Handelsinteresse vil have at vide, om en Vare er tilfaldt noget Uvedkommende eller deslige, at foretage en saadan Undersøgelse. Det tror jeg ikke. De skulle anstille deres Undersøgelser i det Omfang, de selv anse for nødvendigt, og deraf følger naturligvis ogsaa, at de skulle modtage Angivelser eller Udtalelser om, at man har Mistanke til en Vare. Kommer en Handlende til dem og siger: „Jeg har her noget Kaffe, det har jeg kjøbt hos den og den Grosserer, men jeg har Mistanke om, at den er forfalsket ved Indblanding af forskjellige uvedkommende Ting“, ja, saa mener jeg ganske vist, at de bør anstille en Undersøgelse, saa falder det ind under Lovens Omraade, men hvis der kommer en Mand til dem og siger: „Jeg har lyst til for min egen eventuelle Sikkerheds Skyld, og i det Hele, skjøndt jeg ikke har nogen bestemt Mistanke om, at der er noget Galt paa Jærde, at faae denne Vare undersøgt“, saa tror jeg ikke, at de ere forpligtede til at gjøre det. Men jeg vil gjøre en anden Bemærkning, og det er den, at man ikke maa tænke sig Forholdet saaledes — og det giver Lovens Ord heller ikke Anledning til at tro — at man absolut skulde straffes, saasnart en Undersøgelse paa Statens Laboratorium viser, at den Vare, man har solgt, er forfalsket. Saa strengt er det ikke stillet